

dr Anna Pierzchała

Katedra Badań Społecznych

Miejsce urodzenia: Sosnowiec

Studia: pedagogika społeczna i terapia pedagogiczna, poradnictwo zawodowe Akademia im. Jana Długosza w Częstochowie; podyplomowe studia terapii pedagogicznej ucznia z dysleksją, adhd i zaburzeniami zachowania (Wyższa Szkoła Społeczno-Ekonomiczna w Warszawie, Polskie Towarzystwo Dysleksji)

Zawód wyuczony: pedagog, terapeuta pedagogiczny

Zawód/zawody wykonywane: nauczyciel akademicki, trener umiejętności społecznych w przedszkolu i szkole podstawowej

PSW-OT - dr Anna Pierzchała
**Analiza transakcyjna
jako koncepcja nie tylko
psychoterapeutyczna**

1. Moja charakterystyczna cecha?

Uśmiech.

2. Postać, z którą się utożsamiam?

Smerf Pracuś.

3. Ulubiona postać z dzieciństwa?

Misie Dżeki i Nuka.

4. Jakie cechy osobowości człowieka są dla mnie najbardziej cenne?

Mądrość bazująca na doświadczeniu, szacunek dla siebie i innych.

5. Moje największe osiągnięcie?

Konrad i Maciek - moje dzieciaki.

6. Gdzie jest mój „Tajemniczy ogród”?

W Kidowie (wioska leżąca w gminie Pilica, w województwie śląskim, współrzędne GPS wsi Kidów to (19.700556, 50.506111) ;-))

7. Co lubię robić w wolnym czasie?

Pojechać w góry na szlak (głównie Tatry), posiedzieć w parku na ławce (w Sieleckim lub na Kazimierzu – oba w moim rodzinnym Sosnowcu), poczytać ciekawą książkę (np. coś D. Koontza, S. Kinga lub S. Larssona), wyjść ze znajomymi do pubu (nieważne gdzie), iść na koncert (zarówno gdy grają ostrzej – np. Iron Maiden, King Diamond, Rammstein czy Eluviete, jak i spokojniej – Kult, Voo Voo, czy Lao Che).

8. Co kojarzy mi się z życiem studenckim?

Poczucie luzu i niezależności, kreatywność w poszukiwaniu zabawy.

9. Dewiza, którą kierowałem/łam się, gdy byłem/łam studentem?

Sens nie zawsze dostrzegalny jest na pierwszy rzut oka.

10. Dewiza, według której powinni się kierować studenci dzisiaj?

Trzeba wiedzieć, którą drogą warto pójść nawet pod wielką górę, a którą można sobie odpuścić.

11. Moje aspiracje związane z przyszłością?

Rozwój siebie na różnych płaszczyznach. Ja i znalezienie pomiędzy tymi płaszczyznami równowagi.

12. Mój autorytet?

Może odpowiem sławami Roberta Biedronia (który zresztą imponuje mi pod wieloma względami): Uciekam od autorytetów. Mam autorytety częściowe, w jakiejś dziedzinie, we fragmencie życiorysu, ale osobiście ostrzegam przed ich posiadaniem, bo potrafią być zgubne. Nikt nie jest idealny, nikt nie jest w stu procentach nieomylny, więc jakakolwiek gloryfikacja jest bardzo niebezpieczna. (Robert Biedroń – Pod prąd – w rozmowie z Magdaleną Łyczko) – te słowa bardzo mi pasują.

13. Najciekawsza praca, którą wykonywałam/łem?

Ta, którą mam teraz, gdyż stwarza perspektywę kontaktu z bardzo wieloma niezwykle ciekawymi i bardzo różnorodnymi ludźmi. Ale wcześniejsza moja praca, w Polskim Komitecie Pomocy Społecznej, szczególnie ta jej część, która łączyła się z organizacją imprez dla dzieci, też była fascynująca.

14. Jak oceniam swoją pracę ze studentem?

Myślę, że wspólnie potrafimy znaleźć równowagę pomiędzy przyjacielską relacją i efektywną pracą. Praca ze studentami jest tym, co daje właśnie tę wspomnianą wcześniej różnorodność kontaktów, odmienne perspektywy, świeże spojrzenia.

15. Mój obraz w oczach studentów?

Podobno niektórzy studenci nazywają mnie karabinem maszynowym – bo mówię dużo i szybko.

16. Mój ideał studenta?

Ciekawy i stawiający pytania.

17. Jak oceniam swoją teraźniejszość?

W skali Richtera...? Myślę, że między 6 a 7... ;-)

18. Przedmiot, który najbardziej lubię wykładać?

Diagnoza i terapia specyficznych trudności w uczeniu, ale uwielbiam też prowadzić zajęcia warsztatowe, przykładowo warsztat efektywnej komunikacji.